

μα, ἀλλ' ἡ μετρία καὶ φρονίμη χρῆσις αὐτῶν εἶναι σημεῖον ἤθευς χρηστοῦ καὶ ἀνθρώπου τοῦ κόσμου. Ὅστις ποτὲ δὲν φιλοφρονεῖται τοὺς ἄλλους, φαίνεται ὅτι φιλοφρονεῖται πάντοτε ἑαυτὸν· ὁ τοιοῦτος, ἡ δὲν ἐκτιμᾷ τὰ προτερήματα εἰς τοὺς ἄλλους, ἡ ἔχει παρὰ πολὺ μεγάλην ἰδέαν περὶ ἑαυτοῦ, ἡ φθονεῖ. Μόνοι οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅσοι ποτὲ δὲν ἀφαιροῦν τὸν πῖλον πρὸς οὐδένα, μόνοι οὗτοι δὲν φιλοφρονοῦνται ὁπότε δεῖ.

Τὰ σκώμματα εἶναι εὐχαρίστησις ἐπικίνδυνος· εἶναι δόνειον, τοῦ ὁποῖου ἀναγκαζόμεθα πολλάκις ν' ἀποτίσωμεν τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν τόκων.

Προστούτοις, οὐσιῶδες πολὺ εἶναι τὸ νὰ μὴν ἀνησυχωμεν ποίαν διεύθυνσιν θέλει λάβει ἡ συνομιλία, ἡ πῶς θέλει ἀποδῇ σπουδαία καὶ εὐάρεστος. Ἡ τύχη τῆς συναναστροφῆς κεῖται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ! δὲν ὁδηγεῖται ὁ λόγος, δὲν διευθύνεται, ἀλλὰ σκορπίζεται.

Εἰς συναναστροφὴν ὅπου οἱ συνερχόμενοι ἠξεύρουσιν νὰ ὁμιλῶσιν, ἕκαστος αὐτῶν πρέπει νὰ μὴν οὐδέτερος, δεχόμενος τὸ προσπίπτον, ἀλλὰ μὴ φαινόμενος ὅτι προπαρασκευάζει μὴδὲν.

Ἄν ὁ λόγος πίπτῃ, ἂν ἐξαντληθῇ, μὴ στενοχωρησῇ, μὴ φέρῃ· τὸ πᾶν ἀνω κάτω διὰ νὰ τὸν ἀναζωπυρήσῃ. Περὶμενε τὸν οὐρεῖον ἄνεμον, προχώρει ἡσυχῶς, χωρὶς θόρυβον. Πρὸ πάντων μάχης· ἀποφευγε τὴν ἀνυρτικὴν μέθοδον τῆς ψευδολογίας· ἐπειδὴ ἡ ἀπορία σου θέλει γίνεαι καταφανής.

« Ὑπάρχει, λέγει εὐφύς τις γυνή, μία ἀνάγκη ἣτις ἀφανίζει τὸν ἄνθρωπον περισσότερον ἀπὸ τὴν πλέον δαπανηρὰν πολυτέλειαν, ἣτις ἡ ἀνάγκη, τοῦ νὰ διδῇ τις πάντοτε τροφήν εἰς τὴν ὁμιλίαν. Συναναστροφή ἄφρωνος εἶναι μέγα ὄνειδος εἰς πᾶσαν οἰκοδόποιαν. Χρεώσται αὕτη νὰ τὴν ἐξυπνήσῃ, νὰ τὴν ζωογονήσῃ μὲ πᾶσαν τῆς θυσίαν. Εἰς τοιοῦτον μέγαν κίνδυνον, ὅλα τῇ εἶναι συγχωρημένα· πανταχοῦ πρέπει νὰ ζητήσῃ βοήθειαν· θέλει ριψοκινδυνεύσει νὰ διηγηθῇ τὰς मुखαιτέρας ἀναμνήσεις της, νὰ ἀνοίξῃ τὰ κρύφια τῆς καρδίας της, νὰ εἰπῇ τί φρονεῖ μᾶλλον παρὰ ν' ἀφήσῃ νεκρὰν τὴν συνομιλίαν. Ἄν κατὰ κακὴν τύχην δὲν ἔχῃ νὰ εἰπῇ ἰδικὰ τῆς μυστικῆς, θέλει σὰς ζητήσει τὰ ἰδικὰ σας. »

Αὐταὶ αἱ ὁδηγαί εἶναι αἱ βῆταις καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς θεωρίας τοῦ συνομιλεῖν.

Ἄγγλος τις συγγραφεὺς ἔλεγεν· ὅταν ἀφύς τις ἡ ὑπηρετὴς θέλῃ νὰ τὸν ὑπολάβωσι γένετα μάνον, εὐγενῆ, πρέπει νὰ φορέσῃ μίαν ὥραϊαν ἐνδυμασίαν καὶ νὰ σιωπᾷ.

Ἡ παραγγελία τοῦ Ἄγγλου εἶναι δηλονότι λυσιτελεσάτη εἰς ὅλους ὅσοι δὲν εὐμοιροῦσι τῆς πρὸς τὸ λέγειν φυσικῆς εὐρυκείας ἡ καὶ τῆς ἀποκτωμένης διὰ τῆς σπουδῆς. Ἡ σιγὴ μᾶς συμφέρει πολλάκις περισσότερον ἢ οἱ παρακεκινδυνευμένοι καὶ ἄκαιροι λόγοι.

Ποτὲ ἄνθρωπος δὲν κρίνεται δι' ὅ,τι δὲν εἶπε, καὶ πολλάκις κρίνεται εὐνοϊκῶς ἐπειδὴ δὲν εἶπε τίποτε.

Καὶ τοιοιτοτρόπως ἡ θεωρία τῆς σιγῆς ἀπαρτίζει καὶ ἐπισφραγίζει τὴν θεωρίαν τοῦ λόγου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. I. K.)

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΔΟΚΤΩΡ.

Ἐὰν ἐπιχειρούσαμεν νὰ γράψωμεν μυθιστόρημα, ἐπὶ πολὺ θὰ εὐρισκόμεθα εἰς διαταγμὸν, ἐὰν τὸ τρομερὸν κακούργημα, ὅπερ μέλλομεν νὰ διηγηθῶμεν, ἡδύνατο νὰ εἶναι πιθανόν. Πολλάκις ὅμως ἡ ἀλήθεια παρουσιάζει θεάματα τόσον φρικτὰ, ὥστε ὑπερβαίνουνσι πᾶσαν τῆς φαντασίας ἐπινόησιν, οὐδ' ἤθελε τολμᾷ χειρὶ μυθιστοριογράφου νὰ χαραξῇ αὐτὰ.

Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ τρομερὸν ἀνοσιούργημα καθηγητοῦ τινος τῆς ὀργανικῆς χημείας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βοστὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Θέλομεν περιορισθῇ εἰς ὀλίγας τινὰς περὶ τοῦτου λεπτομερείας, ὅσας ἐδημοσίευσαν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες.

Ὁ δόκτωρ Παρκμάνος ἦτο γέρον· τις ἱατρός, πλουσιώτατος, φιλάργυρος εἰς ἄκρον, εἶχεν ὡς στενὸν τοῦ φίλου τὸν δόκτωρα Βέπστερ, ἀρχαῖον αὐτοῦ συμμαθητὴν, ἄνθρωπον παιπαιδευμένον, διάσημον καὶ καθηγητὴν τῆς ὀργανικῆς χημείας εἰς τὴν ἱατρικὴν ἀκαδημίαν τοῦ Βοστὸν. Ὁ δόκτωρ Βέπστερ ἦτον ὅλως τὸ ἀντίθετον τοῦ δόκτωρος Παρκμάνου· ἦτο μάταιος, ἡγάπα τὴν ἐπίδειξιν ἡ οἰκίαν τοῦ ἦτον ὥραϊα καὶ καλῶς ὑπηρετισμένη, τὰ τέκνα του κομψὰ, ἡ δὲ γυνὴ του ἐπορεύετο ἐφ' ἀμάξης, ὅπερ ἦτο μεγάλη πολυτέλεια δι' ἑνα Ἀμερικανόν. Ὁ Βέπστερ ἤθελε νὰ φαίνεται πλούσιος, ἐνῷ δὲν ἦτον· ὁ δὲ Παρκμάνος ἦτο, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ φαίνεται τοιοῦτος.

Τὸ περίεργον ἦν ὅτι ὁ μάταιος ἐμετάλλευετον φυλάργυρον. Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὁ Παρκμάνος ἐδάνεισεν εἰς τὸν Βέπστερ σημαντικὰς ποσότητας· τὸ δὲ τελευταῖον ἔτος τῷ ἐχρεώσται 8000 τάλληρα, ποσότητα, τὴν ὁποίαν δὲν ἡδύνατο ν' ἀποτίσῃ.

Ἄς προσθέσωμεν δ' ἐνταῦθα, ὅτι ἀμφοτέροι οὗτοι ἦσαν γέροντες. Ὁ Παρκμάνος ἦτον ἐξήκοντα ἐξ ἑτῶν ἡλικίας, ὁ δὲ Βέπστερ ἐξήκοντα δύο. Ἀμφοτέροι δὲ ἦσαν καθηγηταὶ εἰς τὴν ἀκαδημίαν τοῦ Βοστὸν.

Μίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ὁκτωβρίου 1849, ὁ Παρκμάνος γίνεται ἄφαντος. Κατ' ἀρχὰς τὸ ἐνόμισαν ἀποτέλεσμα περιστατικοῦ τινος ἐκτάκτου· ἐπειτα, μὴ παρουσιαζομένου οὐδὲ σημεῖου τινὸς περὶ αὐτοῦ, ὑπωπτεύθησαν τὸ ἐγκλημα. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Παρκμάνου ἐπρόσφερε 5000 τάλληρα εἰς τὸν δυνηθρόμενον νὰ δώσῃ πληροφορίαν τινὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ δόκτωρος. Ἦρχισαν ὅθεν τὴν ἐξετάσιν, καθ' ἣν ἐξήχθη ὅτι, πλῆθος ἀτόμων, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαλειψέως του, εἶδον τὸν Παρκμάνον, καὶ οἱ μάρτυρες οὗτοι ἔλεγον ὅτι μέχρι τῆς μιᾶς μετὰ μεσημβρίας ἐξηκολούθουν νὰ τὸν ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτε

τὸν εἶδον ἀπερχόμενον εἰς τὴν Ἰατρικὴν ἀκαδημίαν· ἀλλ' οὐδεὶς τὸν εἶδε νὰ ἐξέλθῃ. Ἐγείναν ἐρευνᾶν ἀλλὰ κἀνὲν δὲν ἐπέφερον ἀποτέλεσμα. Ἐν τοσούτῳ ὑπόνοιαι τινες διεδίδοντο κατὰ τινος ἀρχιφύλακος τῆς Ἀκαδημίας, ὠνομαζομένου Λιτλεφίλδ.

Κἀνεὶς δὲν ὑπωπτεύθη τὸν δόκτωρα Βέπστερ, ἐκτὸς τοῦ Λιτλεφίλδ τούτου, ὅστις δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλ' ἤρχισεν νὰ κάμνῃ ἐρεῦνας.

Μίαν νύκτα, ἐπιστρέφων οὗτος πολὺ ἀργὰ ἀπὸ τινος δημόσιον χορὸν, καὶ ἀναβαίνων ψηλαφητὶ τὴν κλίμακα τῆς ἱατρικῆς ἀκαδημίας, συνέβη ὥστε, ἐπιθέσας τὴν χεῖρά του εἰς τι μέρος τοῦ τοίχου, νὰ αἰσθανθῇ ἐκεῖ μεγάλην θερμότητα. Τοῦτο τὸν ἐξέπληξε. Τί ἐσήμαινεν αὕτη ἡ θερμότης κατὰ τοιαύτην ὥραν; Ἐνθυμήθη ὅτι ὁ τοίχος οὗτος τῆς κλίμακος ἦτο τὸ μεσότοιχον μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ χημείου τοῦ δόκτωρος Βέπστερ. Τὸ δὲ μέρος ὅπου ὑπῆρχεν ἡ θερμότης ἀνταπεκρίνετο ἀκριβῶς μὲ τὴν θέσιν τῆς καμίνου. Τοῦτο ὑπῆρξεν ὡς ἀμυδρὸν τι φῶς διὰ τὸν Λιτλεφίλδ.

Κατέβη καὶ πάλιν τὴν κλίμακα, περιῆλθε τὸ κτίριον καὶ εἰσέδυσεν μέχρι τῆς θύρας τοῦ χημείου. Διὰ μέτου χάσματός τινος εἶδε φῶς, ἤκουσε βῆμα περιπατοῦντος. Τὸ βῆμα τοῦτο ἦτο τοῦ δόκτωρος Βέπστερ· ἤρχαζετο λοιπὸν οὗτος τὴν νύκτα. Τί ἄρα ἐσήμαινε τοῦτο;

Τὴν ἐπαύριον, ὁ Λιτλεφίλδ ἐπεθύμει πολὺ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ χημεῖον· ἀλλὰ πρό τινος χρόνου, τὸ κλειδίον δὲν ἀφίνετο ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ὁ δόκτωρ ἐπροφασίζετο ὅτι, ἐπειδὴ ἐξετελεῖ οὐσιώδη τινὰ πειράματα δὲν ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Ὁ Λιτλεφίλδ ὅθεν, μὴ δυνάμενος νὰ ἔμβῃ, ἐπενόησεν ἄλλο τι μέσον.

Τὸ μέρος τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βοστὸν, ἔνθα κατοικεῖ ὁ Βέπστερ, εἶναι κτισμένον παρὰ τὰς ὄχθας μικροῦ τινος ποταμίου (Καρολοπόταμον), καὶ θέλος τις, διερχόμενος ὑπὸ τὴν οἰκίαν, καλύπτει δαχτύλῳ χυνόμενον εἰς τὸ ρεῦμα. Καθισπέραν ἡ πλημμύρα, ἀποθύσσει ὀπίσω τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, ἀποσύρει τὰς ἀκαθαρσίας καὶ πλύνει τὸ ὑπόγειον. Ὁ Λιτλεφίλδ ἐγνώριζεν ὅτι καταπακτὴ τις, κειμένη εἰς τὸν θόλον τοῦ ὀχετοῦ, καὶ φέρουσα εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ δόκτωρος, συνέχευετο κατευθεῖαν μὲ τὸ ὑπόγειον· ἡ καταπακτὴ αὕτη ἦτον ἀπαραίτητος, ἵνα ἀπαλλάττεται ὅλων τῶν λειψάνων ὅσα ἐπεσφαιρόντο εἰς τὸ χημεῖον του, μετὰ τὰ πειράματά του.

Ὁ Λιτλεφίλδ εἰσεχώρησεν εἰς τινὰ γειτονικὸν ὑπόγειον, διῆλθε τὸν διάδρομον τοῦ ὀχετοῦ, ἐν ᾧρα ἀμπώτιδος, κατέβη εἰς αὐτὸ, ἠρεύνησε τὴν ὅλην ταύτην διὰ τῶν γυμνῶν του βραχιόνων, μὲ ζέσιν ἀνθρώπου, ὅστις ἐπιθυμεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητα του καὶ νὰ κερδίσῃ 5,000 τάλληρα, καὶ ἐξήγαγεν αἵφνης φρικῶδες τι ὁμοιάζον μὲ ἀνθρώπινα μέλη. Ὑπῆρχον ἐκεῖ πραγματικῶς τὰ τεμάχια ἐνὸς πτώματος. Καὶ ὅμως, προκαίρου, δὲν ἔκαμον καμμίαν ἀνάτομήν σώματος εἰς τὴν ἱατρικὴν ἀκαδημίαν.

Τὰ λείψανα ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἦσαν τοῦ δυστυχοῦς Παρκμάνου. Ὁ δολοφόνος ἀνεκαλύφθη.

Ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἀμερικῇ εἶναι ἴσως ἡ ἐντελέστερα παντὸς ἄλλου τόπου, ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς στιγμῆς ἐπελήφθη τῶν ἐξετάσεών της ἐπιμόνως καὶ μετὰ συνειδήσεως.

Κατ' ἀρχὰς λαμβάνει τὴν ὑπόθεσιν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουσι Coroner's—jury· τούτου μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁμοῖος ὑπάλληλος ὑπάρχει. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἔχει ἐξουσίαν, τὴν ἀστυνομικὴν τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τῶν ἐνόρκων. Ἀμα πτώμα τι ἀνακαλυφθῇ ἅμα ἐγκλημά τι ὑπονοηθῇ, ὁ ἀνακριτοδικαστὴς οὗτος πρέπει νὰ παρευρεθῇ πρὶν κἀνεὶς ἐγκίσῃ ἢ μετακινήσῃ τὸ πτώμα· ὁ δὲ ὑπάλληλος οὗτος συντάττει πρωτόκολλον τῶν περιστατικῶν καὶ προσκαλεῖ παραχρῆμα δώδεκα πολίτας, οἵτινες χρεωστοῦν νὰ σχηματίσωσι τὸ δικαστήριον τὸ ἐπικληθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑπαλλήλου τούτου Coroner's—jury, ἐπειδὴ ἄλλοτε, ἵνα βουλεύεται, τὸ δικαστήριον τοῦτο ἵστατο κύκλῳ τοῦ πτώματος.

Αὐτὸς ὁ ἀνακριτὴς λαμβάνει ὅτινα θέλει, ἐκλέγει εἴτε ἐκ τῶν παρισταμένων, εἴτε ἐκ τῶν τυχόντων, εἴτε ἐκ τῶν γνωρίμων του. Ἐὰν κρούσῃ θύραν τινὰ καὶ εἴπῃ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην· εἶσαι μέλος τοῦ Ἀνακριτοδικαστηρίου, οὗτος ὀφείλει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἐπὶ ποινῇ προστίμου τινὸς τόσον σημαντικοῦ ὥστε κἀνεὶς δὲν ἔχει τὴν γενναιότητα νὰ τὸ πληρώσῃ. Ὁ σύλλογος οὗτος δὲν ἔχει ἄλλην ἐντολὴν παρὰ νὰ ἀποφασίσῃ, κατὰ τὰς ἀληθεῖς ἀποδείξεις καὶ τὰς μαρτυρίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει ἀπὸ μάρτυρας, δυναμένους νὰ δώσωσι λόγον εἰς δίκην ἂν χρειασθῇ. Τὸ ἀνακριτοδικαστήριον συνεδριάζει δημοσίᾳ, ἐκτὸς τινῶν περιπτώσεων ὅπως ἐξαιρετικῶν, καθ' ἃς ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ἀπαιτεῖ τὴν τῶν θυρῶν κεκλεισμένων συνεδρίαν.

Τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Παρκμάνου.

Ἡ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρίασις τοῦ δικαστηρίου τούτου γίνεται πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλου· συγκαλεῖται δὲ μόνον εἰς δίκας, καθ' ἃς ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐγκλήματος φαίνεται ἀποδεδειγμένη ἐκ τοῦ πρώτου βήματος τῆς ἀνακρίσεως· ἐπειδὴ, ἐὰν ἡ κοινὴ γνώμη σχηματισθῇ ὑπὲρ τῆς καταδίκης, καταντᾷ τὰ μάλιστα δύσκολον ἡ εὐρεσις ἐνόρκων διὰ τὸ συνέδριον. Ἐκαστος ἐνόρκος χρεωστεῖ νὰ ὀρκισθῇ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι παραδέχεται τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστοῦ, χωρὶς νὰ κάμῃ ὑπεροβουλίαν τινὰ ἐναντίαν τῆς ἀπαξ παραδεδεγμένης παρ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

Διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ λοιπὸν ὁ δόκτωρ Βέπστερ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν χάριν διὰ τὸ κακούργημά του, ἐγείνεν ἡ συνεδρίασις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ τίποτε δὲν διεκινώθη εἰς τὰ ἐξω.

Ἐνός τε δὲ διαρκούν τὰ καθήκοντά των, οἱ ἐνόρκοι κρατοῦνται στενωπῶτα ἐν ἀποκρύφῳ καὶ δὲν δύνανται μεθ' οὐδενὸς νὰ συγχοινωνήσωσιν, τοῦθ' ὅπερ καθίστησιν ἐτι βαρυτέραν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ὅσῳκις μάλιστα, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωση, αἱ συ-

ζητήσεις διαρκουσιν εἰκοσιν ἡμέρας. Ἐκ δὲ τῆς καταθέσεως τῶν μαρτύρων, πρὸς ἀνάκρισιν τῶν ἰδίων, ἐξώδευσαν ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον, ἐγείναν γνωστὰ τὰ ἐξῆς·

Ὁ Βέπστερ, καταδικωμένος ὑπὸ τοῦ Παρχμάνου διὰ χρέος 40000, φράγκων καὶ ἀπειλούμενος ὅτι ἤθελε ἐναχθῆ εἰς δίκην ἐὰν δὲν τὸν ἐπλήρουν, ἐπροσκάλεσεν εἰς συνδιάλεξιν τὸν δανειστήν του, ἐντὸς τοῦ χειμῆος του ὅπως συμβιβάσῃ τὸ πρᾶγμα· ἐκεῖ ὁ Βέπστερ ἐφώνευσεν τὸν δανειστήν του. Τίμι τρόπῳ; Τοῦτο μόνον δὲν ἀνεκάλυψαν. Τὸ δὲ πτώμα, τὸ εἴχε· ρίψει ἀπλῶς διὰ τῆς καταπακτικῆς, σκεπτόμενος ὅτι ἡ παλιρροία ἤθελε τὸ ἀποσύρει καὶ εἶχε λάβει τὴν φροντίδα νὰ στεilh τὸν Αἰτδλεφίλ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Ἀνατομίας ἵνα ζητήσῃ ἕνα κᾶδον ἀνθρωπίνου αἵματος, οὗτινος εἶχεν ἀνάγκην διὰ τὰ πειράματά του. Τὸ αἷμα τοῦτο προώριστο νὰ ἐξηγήσῃ εἰς πᾶσαν περίστασιν, τίνι τρόπῳ ὑπῆρχον κηλίδες αἵματος, τοῦ Παρχμάνου, φαινόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ παλιρροία ὑπῆρξε κακὸς συνέννοχος τοῦ φονέως. Μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τινῶν, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποσύρει τὸ πτώμα. Ὁ Βέπστερ εἶχεν εἰς μάτην ρίψει τὸ θῦμα του καὶ τὸ κακούργημά του εἰς τὴν ἄβυσσον, ἡ ἄβυσσος δὲν ἐδέχετο αὐτὸ, καὶ ἐφαίνετο ὅτι χεῖρ τις ἐξήλθεν ἐξ αὐτῆς διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πτώμα εἰς τὸν δολοφόνον. Καθ' ἐκαστὴν ἀμπώτιδα, ὁ Βέπστερ κατέβαινεν διὰ τῆς καταπακτικῆς, καὶ πάντοτε ἡ φρικτὴ θέα τοῦ νεκροῦ τῷ ἐνεφανίζετο εἰς τὸ βάθος τοῦ σκοτεινοῦ ὁχετοῦ. Τότε ὁ Βέπστερ ἤρχισε τὴν τρομερὰν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάκρισις ἀνεκάλυψε τὰς λεπτομερείας. Ἀφοῦ εἶρε τὸ πτώμα ἐντὸς τοῦ υπογείου, ἔπειτα ἐπρομηθεύθη ἄγκυστρα, καὶ καθεκᾶστην ἐφάρευσεν δι' αὐτῶν τεμάχιόν τι τοῦ θύματος του, καὶ ἔπειτα ἐξείλειψε τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο κρέας, καίωσαν αὐτὸ εἰς τὸ ἰσχυρότερον πῦρ τῶν χωνευτηρίων του, ἡ τὸ ἐμπεριέκλειεν εἰς τὰ δρασκηριότερα ὀξύδια τῶν ἀλαμπύκων του.

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ δευτέρα ἐρευνα εἰς τὸ χημεῖόν του, κατὰ τὴν ἀπουσίαν του (ἡ πρώτη δὲν ἔφερε κᾶν ἐν ἀποτελεσμα, ἐπειδὴ, ἐπὶ προφάσει ὅτι, καταγίνεται εἰς ἀτελῆ τινα πειράματα, δὲν ἄφινεν εἰς κᾶν ἐνὰ νὰ εἰτέλθῃ) εὗρεθ' ἐντὸς κοφίνου κεκλεισμένου μετὰ πολλῆς φροντίδος, τεμάχιόν τι τοῦ ὁστοῦ τοῦ μηροῦ καὶ ἀνθρώπινον στέρνον, μουςκευμένα μετὰ διαβρωτικὸν καυστικὸν καὶ παραχωμένα εἰς τὸ στύμμα (1), διὰ νὰ μηδενίσῃ τὴν ὁσμὴν των.

Ἐντὸς τοῦ υπογείου δὲν ἔμενον πλέον παρὰ τεμάχια τινα ἄμορφα· ἀλλὰ, σκαλίσαντες τὴν στάκην τῆς ἐστίας, ἀνεκάλυψαν σιαγῶνα ἔχουσιν τοὺς ὀδόντας τῆς. Ἡ σιαγὼν αὕτη, τὴν ὁποίαν μικρὰ τις καὶ φυσικὴ κακοσχημία καθίστανεν τὰ μάλιστα ἀξιοπαρατήρητον, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ὁδοντοιατροῦ, ὅτι ἦτο τοῦ Παρχμάνου.

Ἴδου ὅτι δεύτερον ἤδη ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους νεκροῦ στόμα μαρτυρεῖ τὸν φονέα του.

Μετὰ τὴν ἐρευναν ταύτην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βέπστερ, τὰ πάντα ἐβλήθησαν εἰς τὴν προτέραν των θέσιν, ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε, καὶ ὅταν ὁ δολοφόνος εἰσῆλθεν δὲν ὑποπεύθη οὐδέν. Μετὰ τινὰς ὥρας ὑστερον ὁ ἀρχικλητὴρ ἦλθεν εἰς ἀντάμωσίν του. Ἄς ἀκούσωμεν τὸν διάλογόν των.

— Πῶς ἔχετε σήμερον, δόκτωρ;

— Κάλιστα εὐχαριστῶ· εἰς ποίαν αἰτίαν χρεωσῶ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκεψέως σας;

— Ἄ! ἦλθα νὰ σᾶς συμβουλευθῶ περὶ τινος υποθέσεως ἀφορώσης τὸν δυστυχῆ Παρχμάνον.

— Ἐ! τί λοιπόν; δὲν ἤξεύρω τίποτε, ἀλλοίμονον! πόσον θλίβομαι διὰ τὴν στέβρῃσίν του! Χθὲς μάλιστα ὑπῆγα καὶ ἔκαμα ἐπίσκεψιν πρὸς παραμυθίαν τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας του· τὰ τέκνα του μετ' ἐλύπησαν πολὺ.

— Ἴδου τί ἔχω νὰ σᾶς ἐρωτήσω· πρὸ ὀλίγου ἤλειυσαν ἐν πτώμα, ὅπερ τινες πιστεύουν ὅτι εἶναι τοῦ Παρχμάνου· ὑμεῖς εἴσθε ὁ φίλος του, τὸν ἐγνωρίσατε κάλλιστα, καὶ ἡ μαρτυρία σας θὰ ᾖναι πολὺτιμος. Θέλετε νὰ ἐλθῃτε μετ' ἐμοῦ;

— Μετὰ χαρᾶς, προσμείνατε νὰ κλείσω τὸ χεῖμάϊόν μου.

Ἐξῆλθον ὁμοῦ. Ὁ κλητὴρ . . . ἐπὶ προφάσει ὅτι θὰ λάβῃ μετ' αὐτοῦ τινὰς τῶν ἀκολουθῶν του, ἔφερε τὸν Βέπστερ εἰς τὴν εἰρκτὴν. Ἐκεῖ, αἰφνης, ἄνευ προετοιμασίας, εὗρεθ' ἐντὸς προσώπου τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅστις τῷ εἶπε.

— Κατηγορεῖσθε, ὅτι ἐφρονεύσατε τὸν Παρχμάνον· ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σᾶς συλλαμβάνω.

Ὁ Βέπστερ ἐφυλακίσθη. Ἡ μόνη στιγμή, καθ' ἣν ἐταράχθη εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς δίκης του, ἦτο αὐτὴ· ἔκλινε τὸν αὐχένα καὶ ἀφίει τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν του, ὑπεφίθυρσεν, Ἀπωλέσθη! Πλὴν εὐθὺς ἐπανῆλθεν εἰς ἑαυτόν.

Πάραυτα τὸν ἐξέτασαν· ἐπάνω του εὑρον δύο γραμμάτια, ὑπογεγραμμένα πρὸς τὸν Παρχμάνον μετ' ἐσθεσμένην τὴν ὑπογραφήν. Διὰ τὸ ἄνθρωπος οὗτος ὁ τόσον ἐπιτήδειος καὶ τόσον αὐθάδης δὲν κατέστρεψεν ἀπλούστατα τὸν φρικτὴν ταύτην μαρτυρίαν τοῦ ἐγκλήματος του. Ὁ Θεὸς τὸ γινώσκει!

Μολονότι ὁ Βέπστερ, ὡς τὸ εἵπομεν, εἶχε καταστραφῆ, διότι μόλις 200 τάλληρα περιεῖχε τὸ θησαυροφυλάκιόν του, ὅτε συνελήφθη, ἐπρόσφερε μολοντοῦτο 20,000 τάλληρα (100,000 φραγκ) τὴν ἐπαύριον μάλιστα τῆς συλλήψεώς του, πρὸς ἀπελευθέρωσίν του. Πλὴν ἀπέτυχεν.

Κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν νομοθεσίαν, ὁ κατηγορούμενος φέρεται ἀπὸ τὸ ἀνακριτοδικαστήριον εἰς ἑτερον ἀνώτερον δικαστήριον. Ἐκεῖ, πρώτῃν φοράν ἐμφανιζόμενος, καθῆται ἐπὶ μεγάλου τινὸς ξυλίνου θρανίου, φρουρούμενος ὑπὸ δύο μόνον κλητῆρων, ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐρωτᾶται, χρεωστῇ δὲ μόνον ν' ἀκούσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατηγορίας χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ καμμίαν ἀντίρρῃσιν, διότι τὸ ἐγκλήματόν του τότε εἶναι ἀναντιρρή-

(1) Οὐσία τις συτυπτικῆς εὐρισκομένη εἰς τὸν φλοιὸν δένδρου ὁδύς καὶ ἄλλα μέρη φυτῶν.

τον, καὶ δὲν δύναται παρὰ τὰ ψευθεῖν ἀπολογούμενος.

Μετὰ ταῦτα συνέρχονται οἱ σύνεδροι, ἔνθα μόνον ἄρχονται αἱ συζητήσεις καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ.

Ὁ κατηγορούμενος εἰσέτι δὲν ἐρωτᾶται μόνον ἀπὸ ταῦτα πάντα τελεσθῶσιν, καὶ ἀνακεφαλαιωθῶσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ ν' ἀπαγγεῖλη ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἐὰν ἔχη τι νὰ προσθέτῃ πρὸς ὑπεράσπισίν του. Τότε μόνον ὁμιλεῖ ὅσον θέλει καὶ λέγει ὅσα ἔχει νὰ εἰπῇ. Ὁ Βέπστερ ὑπερασπίσθη ἑαυτὸν μετ' ἱκανότητος καὶ ἀπιστεύτου σταθερότητος, ἡμῖς οὐδέποτε τὸν ἐγκατέλειψε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων· διεπραγματεύθη περὶ τῆς κατηγορίας του μετὰ τινος ἐλαφρᾶς ἀφροντισίας καὶ πληρεστιατῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀληθές, οὐδὲ πιστευτὸν νὰ πραχθῇ φόνος ἀπὸ τοιοῦτον ἄνθρωπον κατηγορούμενον ὡς φονεὶα ἐνὸς φίλου του.

Τὸ δικαστήριον συνῆλθεν εἰς διάσκεψιν τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἑσπέρας.

Καὶ μολονότι ἐπιστεύετο ὅτι ἤθελε διαρκέσει αὕτη τοῦλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρας, μετὰ ἑξ ὥρας ἐξῆλθε φέρον ἐτυμηγορίαν καταδικαστικὴν.

Ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλε τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἣν ὁ Βέπστερ καταδικάσθη ν' ἀπαγχονισθῇ μετρίστου ἀποθάνει ἐπὶ τῆς ἀγχόνης.

Τὴν θανατικὴν τοῦ ἀποφασιν ἀκούσας ὁ Βέπστερ, ὡχρίσας· ἤρχισε νὰ τρέμῃ, ἤλπιζεν ὅμως ἀκόμῃ ἔκαμεν ἔρσειν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ καλούμενον court of errors (Ἄριον Πάγον παρ' ἡμῖν) εἰς τὸ court of pardons (δὲν ὑπάρχει ἀνάλογον παρ' ἡμῖν) Συγγνωστήριον ἤθελεν εἰπῇ τις, πλὴν οὐδεμιᾶς ἔτυχε χάριτος, ἔθεν ἰδὼν ἑαυτὸν καταδικασθέντα ἐξωμολόγησιν ἡγήθη. Ὁ πνευματικὸς διεβίβασε τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην εἰς τὸν διευθυντήν· ἀλλ' ἐξομολόγησις, δι' ἣς ἐμετριάζετο ἡ βαρύτης τοῦ ἐγκλήματος, δὲν ἦτον εἰλικρινής.

Μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ εἶχεν ὁμοίει ἐπὶ τῇ ψυχῇ του καὶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς Βίβλου ὅτι ἦτον ἀθῶος. Καὶ νεῖς δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ἕνα ἐπίσκοπον. Πάντες ἀμφιβάλλον περὶ πάντων, καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ἐξομολογήσεώς του. Πολλοὶ ἀναφορὰ ὑπεγράφοντο εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βοστὸν, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμῃ τὰς γειτονικάς, ἵνα μεσιτεύσωσιν εἰς τὸν διοικητὴν ὑπὲρ τοῦ καταδίκου, ἀλλ' ὁ διοικητὴς ἐμεινεν ἄκαμπτος· καὶ διὰ τὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀκαμψίαν του ἐνόμισε καθήκον του νὰ ἐξηγήσῃ, διὰ μακρῶν παρατηρήσεων τὴν αἰτίαν τελευτῶν μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης γενήσεται τὴν 30 Αὐγούστου, μετὰ τῆς 12 μέχρι τῆς 2 μ. ὥρας καθ' ἣν ὁ καθηγητὴς τῆς λατρικῆς ἀκαδημίας τοῦ Βοστὸν, θέλει ἀποθάνει διὰ ἀγχόνης, καὶ ἀκολούθως τὸ σῶμα αὐτοῦ παραδοθήσεται τῇ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ, ἐὰν αὕτη τὸ ἐξήτει.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη, τὴν 15 Ἰουλίου ἀναγνωσθεῖσα εἰς τὸν Βέπστερ, ἐπροξένησεν εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον ἑξ ἐβδομαδίων μακρὰν καὶ φρικτὴν ἀγωνίαν, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ὁποίων ἐνέτειλεν ἡ σκληροτέρα δι' αὐτὸν ἡμέρα ἡ 30 Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν ἀπαχθεῖς εἰς τὴν αὐ-

λὴν τῆς φυλακῆς τοῦ Βοστὸν, καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ παρουσίᾳ εἰκοσιπέντε ἀτόμων, τὰ ὁποῖα συγχωρεῖ ὁ ἀμερικανικὸς νόμος, ὁ Σχέριφος (1) αὐτὸς τοῦ ἐπέραςε τὸ σχοινίον εἰς τὸν λαιμὸν, καὶ τὸν ἠρώτησεν ἐὰν ἔχη τίποτε νὰ εἰπῇ. Ὁ Βέπστερ ἀφῆθη ἐλεύθερος νὰ ὁμιλήτῃ· ἔπειτα ὁ Σέριφος, κατεβίβασεν ἐπὶ τοῦ πρῶτου του τὸν πλατὺν καὶ λινὸν πῖλον, ὅστις κρύπτει τοὺς φρικτοὺς σπατμούς τῶν τελευταίων στιγμῶν. Τελος πάντων δύο ἄνθρωποι ἔστρεψαν δοτῆρα τινὰ, ὅστις ἐσῆκωσεν βραδέως τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς ἀγχόνης εἰς ὕψος δεκαπέντε ποδῶν, καὶ μετὰ παρέλευσιν τινῶν στιγμῶν τὰ πάντα ἦσαν τετελεσμένα.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΙΝΙΑΡΟΥ.

Ὅραίαν τινα πρωτὰν τοῦ Ἰουνίου τρεῖς ἄνδρες μετὰ νέας κόρης εὐρίσκοντο εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Σαιν-Κλοὺδ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἀρεως.

Εἷς τῶν ἀνδρῶν τούτων ἦν ὁ Λουδοβίκος ὁ 14'. εὐτινος ὁ ἥλιος ἔβαινεν ἤδη πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ὁ δεῦτερος, ἦν ὁ Βλοῖνος ἀρχιθαλαμηπόλος τοῦ Βασιλέως περιγραφόμενος ἄριστα ὑπὸ τοῦ Σαιν-Σίμωνος· πνευματώδης, ἐλεύθερος καὶ ἐχέμυθος, ψυχρὸς, ἀδιάφορος, ἀπρόσιτος, ἀλαζών, ἀνεκτὸς μὲν ἀλλ' αὐθάδης ἐκ προθέσεως φύσει δὲ ὀλίγον κακὸς, εἰς δὲ ὅμως ὥρεilé τις νὰ μὴ ἀπαρέσκη. ἀληθὲς ἄτομον δι' ὧν παρ' ἑαυτῷ βασιλικῶς, τιμώμενος καὶ κολακευόμενος παρὰ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ὑπουργῶν, εἰδὼς ἄριστα τὸ ὑπηρετεῖν τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀλλὰ σπανίως καὶ ποτὲ ἄλλους ἐκτὸς τούτων, χωρὶς προσέτι νὰ καθίσταται πρὸς τοὺς λοιποὺς πολὺ κινδυνώδης.

Ὁ τρίτος ἦν ὁ περιδωξὸς Ζωγράφος Πέτρος Μηνιάρος, ὁ μόνος ἀντίπαλος τοῦ Αεδρώνου εἰς αὐτὸν τὸν ζυγὸν ποτὲ δὲν ὑπέκυψε.

Ἡ νεάνις ἦν ἡ τοῦ Ζωγράφου κόρη· τὸ θαυμασιὸν πρωτότυπον τῶν παρθένων καὶ τῶν δεσποινῶν ὅσας ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔγραψε· καὶ τὴν ὥραν μάλιστα ἐκείνην ἡ κόρη Μινιάρη παρίστα τὸ ἔαρ ἐν τῷ συμπλέγματι τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ κυκλωμένου ὑπὸ τῶν τεσσάρων ὥρων, διότι τὸ σύμπλεγμα τοῦτο εἶχεν ἰχνογράψει ὁ καλλιτέχνης εἰς τὴν αἰθουσαν ἣν ἐπρόκειτο νὰ κοτμήτῃ.

Λουδοβίκος ὁ 14'. καὶ ὁ Βλοῖνος ἐθεώρουν τὸ ἔργον τοῦ Μινιαροῦ καὶ συνδιελέγοντο μετ' αὐτοῦ εἰς βαθμὸν οἰκειότητος ὅσον ἡ ἐθιμοταξία ἀπῆτει· αἴφνης ὁ Βασιλεὺς διέκυψε τὸν Ζωγράφον καὶ τῷ ἐνεχείρισεν ἑγγράφον κοσμημένον διὰ τῆς βασιλικῆς σφραγίδος,

(1) Sheriff, εἶναι ἀξιότιμος τις πολίτης, ἐνδύμενος μαῦρον ἐπενδύτην καὶ λευκὰ χειρόκτια, καὶ προσκαλούμενος εἰς τὸς χρόνους τοῦ προέδρου. ἔχει μισθὸν 15—20 χιλιάδων φράγκων κατ' ἔτος, καὶ ἐκλέγεται διὰ τῆς καθολικῆς ψήφου. Αὐτὸς οὗτος εἶναι καὶ ὁ δήμιος, δυνάμενος νὰ ἐκλέγῃ βοηθούς του ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν συμπολιτῶν του ἐν τινὰ θέλει, καὶ οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὸν ἀναπληρῶσιν ὅσαςκις κωλύεται νομίμως.